

и оправдание-то, или напротивъ на погрѣшки-тѣ и повинность-тѣ на всекого доказани предварительно чрезъ единъ Судъ.

28.

Слѣдовательно никакъвъ Сърбинъ неже може да бѣде оставенъ на наказание съ пары или какво-да-е друго наказание тѣлесно или на глобение, т. е. на откупване на наказание-то си, преди что бѣде той сходно по гласъ-тѣ на законъ-тѣ сѣденъ и осѣденъ предъ нѣкой Судъ. Тѣя судове ще имать, сходно по законъ-тѣ, да испытвать дѣла-та спорны и парницы-тѣ (дави-тѣ) търговски, и да испытвать и сѣдѣтъ рѣшительно кривдины-тѣ и преступленія-та, нѣ ни въ единъ случай неже може да ся възлага или изричва наказание конфискаціално на имѣнія-та (т. е. да ся възмать имѣнія въ правителствено наказание).

29.

Деца-та и сродницы-тѣ неже бѣдѣтъ отговорни за кривдинѣ-тѣ на родители-тѣ си, нито да ся наказвать заради тѣхъ.

30.

Три суда установлени сѣ въ Сърбіи за испълнение на Правосудие-то. Първый-тѣ ще бѣде устроенъ въ села-та, съставенъ отъ старѣшины-тѣ мѣстны, и названъ „Судъ Примирительный.“ Другій-тѣ ще бѣде Судъ отъ първъ степенъ намѣстенъ въ всеко отъ 17-тѣхъ окружій, отъ кои-то ся състои Сърбія. Третый ще бѣде апеллаціонный (върховный) въ главно-то